

РЕШЕНИЕ

№ 842

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12476** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 02.12.2020 г., постановено по н.а.х. дело №17663/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 111-ти състав е изменил Наказателно постановление /НП/ № 6861 от 07.12.2018 година, с което заместник министърът на културата е наложил на [фирма] имуществена санкция на основание чл. 97, ал. 1, т. 6, пр. 1, алт. 3 от ЗАПСП в санкционната част, като намалил размера на имуществената санкция от две хиляди и петстотин лева на две хиляди лева.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението, в потвърдителната му за НП част, е оспорено от [фирма] /с предишно наименование [фирма]/.

Наведените касационно основание е за нарушение на закона -чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирано в жалбата.

Ответникът по касационната жалба в законоустановения 14-дневен срок не е подал писмен отговор по жалбата.

В о.с.з. пред Административен съд- София-град, касаторът и ответникът не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение

за законосъобразност на оспореното съдебно решение.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от СРС е, че на 08.01.2018 г. в часовия пояс от 15:40 часа до 17:50 часа дружеството [фирма] е излъчило по безжичен път, в радиопрограмата си „105.6 НОВИНИТЕ СЕГА“ звукозаписите: „J. R.” - в изпълнение на Е. П., с носител на права „В. рекърдс”, лицензиант на S. M. E. - член на „П.” и „B. S. S.” - в изпълнение на Е. П., с носител на права „В. рекърдс”, лицензиант на S. M. E. - член на „П.”, без необходимото по закон съгласие на продуцента на звукозаписите.

От правна страна въззивната инстанция е обусловила изводи, че в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на нарушителя. АУАН и НП са издадени в надлежна форма, при спазване изискванията на чл. 42 и 57 ЗАНН, съдържат описание на нарушението, като са конкретизирани обстоятелствата около извършването му. Спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Не е налице нарушение на чл. 18, ал. 1 ЗАНН в предсъдебната фаза. В процесния случай носител на авторските права спрямо описаните в АУАН и НП две произведения е едно и също лице. Вмененото на дружеството нарушение се е изразило в публично ползване посредством възпроизвеждане на записи от тези произведения, без необходимото по закон разрешение на продуцента. Следователно с неполучаване на разрешение горепосоченото дружество е осъществено едно деяние, а не две отделни административни нарушения, всяко от които да е съставомерно по чл. 97, ал. 1, т. 6, пр. 1, алт. 3, във връзка с чл. 8б, ал. 1, т. 3, пр. 2 от ЗАПСП. Отчел е, че излъчването на два или повече звукозаписи има за непосредствен предмет на свое посегателство един и същи обект, а именно обществените отношенията, регулиращи създаването и разпространението на произведенията на литературата, изкуството и науката /чл. 1 от ЗАПСП/, поради което и няма как да се приеме, че има отделни нарушения. Правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 97, ал. 1, т. 6, пр. 1, алт. 3 ЗАПСП, предвиждаща санкция за нарушението от две хиляди до двадесет хиляди лева. Правилно наказващият орган е констатирал, че липсват предходни нарушения и малкия брой използвани произведения, които са смекчаващи отговорността обстоятелства, като не е констатирал по същество наличието на отегчаващи такива. При това положение СРС е приел, че санкцията следва да бъде определена в минималния размер от две хиляди лева, а не както е индивидуализирано наказанието над минималния размер, а именно две хиляди и петстотин лева, тъй като тази санкция е явно несправедлива съотнесено към имащите отношение към отговорността обстоятелства. Изложил е най-сетне и това, че случаят не се характеризира като маловажен, тъй като не се установяват смекчаващи отговорността обстоятелства, сочещи по-ниска степен на обществена опасност от сходни нарушения от този вид.

Преди всичко касационната инстанция сочи, че оспореното решение е постановено по

реда на чл.226 и сл. АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро АПК-ново разглеждане на делото от СРС. Поради това възраженията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство, изразяващи се в неправилна квалификация на извършеното и нарушение на чл.18 ЗАНН са окончателно преклудирани и не подлежат на последващо обсъждане. По тези въпроси са налице задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към Решение №6572/06.11.2019 г. по к.а.н.дело №8221/2019 г. на АССГ, с което предходното решение на СРС е било отменено, а делото-върнато за ново разглеждане-чл.224 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. При точно съобразяване с дадените от касационната инстанция указания са и обусловените в оспореното решение изводи на СРС при новото разглеждане на делото.

Правилни са изводите на СРС, че по делото не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да сочат незначителна обществена опасност на извършеното, в сравнение с типичната за този вид нарушения. В този смисъл не са налице предпоставките по чл.28 ЗАНН за квалифициране на извършеното като маловажен случай.

Горе изложеното мотивира касационната инстанция да остави в сила законосъобразното решение на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.12.2020 г., постановено по н.а.х. дело №17663/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ

:1.

2.